7de Jaargang | Curacao den 9n Augustus 1890. | N° 345

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

HET ANTI-SLAVERNIJ-CONGRES.

Omstreeks twee jaren is het geleden, dat de eerbiedwaardige, roemrijke kardinaal Lavigerie uit het zwarte werelddeel naar Europa overstak, om daar een kruistocht te prediken tegen de slavernij in Afrika. Geweldig klonk de noodkreet, die hij aanhief, door de landen van de beschaafde wereld en schrikte de volken op, als uit een slaap. Ingedommeld met het bewustzijn, dat de internationale verdragen allen slavenhandel hadden afgeschaft, dacht men er niet aan, dat ginds in Afrika op een uitgestrekt grondgebied grooter dan Frankrijk, alle verdragen ontdoken en werkelijke jachten gehouden werden op den mensch. Vier à vijf honderdduizend stuks.....menschelijk vee werden ieder jaar aan hun land ontrukt: niets anders dan vrouwen en kinderen. Daar werd leeftijd, noch kunne, noch zwakheid gespaard: wat weerstand bood viel dood aan de voeten der afschuwelijke drijvers.

Dat kwam de Apostel van Afrika in Europa berichten en treffend was de bede om hulp, waarmede hij zijn vreeselijke tijdingen besloot, de bede die tot den H. Paulus gericht werd voor hij naar Macedonië trok: *Transiens....adjuva nos!* Steekt de zee over en komt ons ter hulp!

Een rilling ging door geheel Europa op het hooren der machtige stem des kardinaals en aanstonds besloten de mogendheden de handen in een te slaan en hulp te bieden, waar zij vermochten.

Er werd besloten tot eene internationale conferentie en den 18 November der vorigen jaars vergaderden te Brussel, ter bespreking van de belangen der negerslaven in Afrika, de gevolmachtigden der keizers van Duitschland, Oostenrijk en Rusland, der Koninginnen van Engeland en Spanje, der koningen van België, Nederland, Denemarken, Portugal, Italië, Zweden en Noorwegen, der presidenten van Frankrijk en de amerikaansche Unie, van den schah van Perzië en der sultans van Turkije en Zanzibar.

Met den ernst, die zoo gewichtig een zaak vereischte, werden de zittingen begonnen en voortgezet. De aanhoudende moeilijkheden nu door deze, dan door gene mogendheid in het midden gebracht konden den moed niet doen zinken, de ijzeren volharding niet aan het wankelen brengen, die in de vergadering voorzat. Zeven maanden lang werd er geconfereerd; zeven maanden, waarin meermalen aan den goeden uitslag der conferentie gewanhoopt werd; waarin de Vergadering dikwerf het voorwerp was van pikante beschouwingen, vooral tijdens, de voorspoedige arbeidsconferentie door Keizer Wilhelm II te Berlijn gehouden: zeven maanden, die het heerlijk resultaat opgeleverd hebben, dat nu in de honderd artikelen der Conferentie van Brussel is neergelegd.

Deze honderd artikelen zijn in zes hoofdstukken verdeeld. Het eerste behandelt in het algemeen de middelen, door welke de slavenjacht in de binnenlanden van Afrika kan worden bedwongen: het tweede wijdt zijn aandacht aan de wegen, gewoonlijk door de slavenjagers gevold, om hun koopwaar over land te vervoeren: het derde stelt de bepaling vast tegen het vervoer der slaven over zee: het vierde houdt zich bezig met de landen, waar de slavernij niet bij wetgeving is verboden: het vijfde geeft de middelen aan, door welke de uitvoering der bepalingen, door de Mogendheden gemaakt zal worden verzekerd of altans vergemakkelijkt: het zesde, eindelijk, bevat eenige aanwijzingen tot het weren, of beperken ten minste, van den invoer van sterke dranken, die als als een der voornaamste hulpmiddelen beschouwd wordt, in de uitoefening van hun gevaarlijk bedrijf door de slavenjagers toegepast.

Ziedaar het resultaat der brusselsche Conferentie. Al die in de beschaafde wereld de slavernij, vooral met inbegrip der afschuwelijke afrikaansche slavenjachten, als een schande voor de menschelijke samenleving verfoeit, juicht het werk dat te Brussel tot stand kwam van ganscher harte toe. Daar is een stap gedaan tot leniging van een ellende, die niet te overzien is. Daar is een blijk gegeven, dat de zorg voor eigen bestaan en vooruitgang nog niet alle betere gevoelens in de harten heeft gedoofd. Nog een weinig tijds en de vreeselijke gebeurtenissen, waarbij zooveel jaren lang reeds duizenden en duizenden slachtoffers vielen, zullen tot het verleden behooren.

Met vreugde mag de Katholieke Kerk en haar Opperhoofd Paus Leo XIII op het niet geringe deel wijzen, dat door hen in dit werk van menschlievendheid genomen is. Reeds bij een vluchtig inzien der honderd artikelen ontwaart men; dat de Conferentie zich gegrond heeft op het program van Leo XIII, herhaalde malen door Kardinaal Lavigerie ontwikkeld. Het Congres is niets anders dan de heilige, zwarte kruistocht, gepredikt door den Paus en tot werkelijkheid gebracht door de Mogendheden.

Nederland alleen heeft de bepalingen, die redding en vrijheid gebieden over een werelddeel, nog niet onderteekend. Zoude het bijzonder stoffelijk belang hier het hoogere, het edelere in den mensch verstikken? Kan het stoffelijk voordeel, hoe groot ook, hier opwegen tegen den ontzettenden jammer, die jaar aan jaar over millioenen ongelukkigen nederstroomt?

Hopen wij dat ook in dit punt de overeenstemming nabij moge zijn en de overdreven zorg voor stoffelijke welvaart niet de oorzaak worde eener vertraging van het edele, Godgevallige werk der onderdrukking van den slavenhandel in Afrika.

Wetenschap en wonderen.

Onder dezen titel bevat de *Semaine religieuse* van Vannes een schrijven van den eerw. pater Charoppin S. J., een geleerd sterrenkundige te St.-Louis (V. S. van Amerika), die den 21 December 1888 met vier andere astronomen, de heeren Pritchett, Nipher, Engler en Valler naar Norman bij San Francisco vertrok, om daar de zon-eclips van 1 Jan. 1889 te gaan waarnemen.

Ik was de eenige katholiek van ons vijftal, schrijft pater Charoppin: de anderen waren protestanten.

Nadat wij te Norman vijf dagen en vijf nachten hadden gewerkt, om nauwkeurig onze lengte en breedte te bepalen en de overige voorbereidende maatregelen te nemen, dreigde al onze moeite vergeefsch te zijn: den avond van den 31 December was de lucht met wolken bedekt. De eerste aanraking der schaduw met de zonneschijf moest volgens onze berekeningen ten 12 uur, 12 minuten, 15 seconden, en de volheid der eclips ongeveer anderhalf uur later plaats hebben.

De astronomen waren teleurgesteld; geen ster was te zien, en zij wanhoopten voor den volgenden dag. Ik stelde hen evenwel gerust en verzekerde hun, dat wij twee minuten zon zouden hebben gedurende de volheid der verduistering.

„Pater, zijt ge een profeet?" vroeg prof. Pritchett.

„Noch profeet, noch zoon eens profeten," antwoordde ik.

„Hoe kunt ge dan zoo stellig spreken?" vroeg een ander.

„Mijne heeren," antwoordde ik, „ik ben overtuigd, dat ik zulks kan doen, maar de redenen daarvan zoudt gij toch niet begrijpen."

„Zeg ze ons," verzochten ze allen.

„Met genoegen. Wij hebben in den Hemel eene goede Moeder, die gij, protestanten, niet erkent: zij vermag alles bij God. Welnu, als ik een bijzondere gunst verlang, laat ik met mij een groot aantal harer kinderen bidden, en zij weigert nooit. Er zijn nu te St.-Louis honderden heilige zusters en onschuldige kinderen, die tot haar bidden: „Lieve moeder, geef pater Charoppin twee minuten zon," en ik ben er zeker van, dat ik die twee minuten zal krijgen."

De astronomen lachten hartelijk, en prof. Engler zeide:

„Pater, durft gij een contract teekenen, waarbij gij u verplicht, te voet naar Ogden te gaan (500 mijlen afstands), als de lucht morgen voortdurend betrokken is?"

„Zeker, heeren: ik heb de Moeder Gods mijn geheele leven gediend, zij zal mij dus geen 500 mijlen laten loopen. Gij moet echter wederkeerig contracteeren, dat gij, als wij de zon kunnen zien, u op de knieën zult werpen en de macht Gods en

---

FEUILLETON.

¡¡¡ I SIN EMBARGO TA EL NES A HORTELE !!!

II

(*Continuación.*)

Fo dje dia ayí un amistad estrecha a coeminsá desaroljá entre e pastoor i e hoben prisionero. Hendrik a profeséle un amor ilimitado, pasobra, sin exceptuá su tata i su mama, él tabata e única persona riba mundoe, koe a keré, koe a doena fé na su palabra; p'éle lo él a haci toer cos, p'éle lo él a sacrificá gustosamente su vida.

Reciprocamente e pastoor a stima i compadecé e muchá, koe nan a poné na camina di ser corrompí i di bira verdaderamente criminal, pa motiboe dje sentencia inhusta, basá riba un serie di circunstancia desgraciada. E sacerdote a empleá toer medio pa él rancá e odio mortal koe nan a derramá den e corazón infantil; á forza di amor i paciencia redoblá, él a trata di drechá, loke otro a danja den alma dje hoben. E bon siminja koe e pader a sembrá koe tantoe pena i fatiga, no a cai den sumpinja, ma si, den un tera fértil.

Hendrik tabata un muchá talentoso, coe un imaginación viva i un corazón ardiente den manoe di un hábil escultor, pa él a mansélé i trasforméle na su manera. Intercesión dje digno pader a obtené pa su protegido muchoe ora di libertad, koe él tabata pasa den e silencioso cuarto di estudio dje eclesiástico.

III

Riba un bon dia despues di dos anja largoe di un vida penitenciaria, di dos anja largoe, aparentemente interminable, dedicá na un trabao sin encanto, di dos anja bao di un vigilancia severa, e pastoor a ser jamá na un ora extraordinaria na kantoor dje director. E eclesiástico a bai, i él a haya e anciano den un conmoción violenta.

— "Bon Senjor pastoor," él dici caminando bai contrélé; "awé ta pasa mi un cos di más increible, lo ke hamás no a socedé mi den mi vida. Bo koe bo bon corazón, koe bo vista penetrante, bo a bolbé descubrí verdad, i nos coe toer nos grandi sabiduria, toer nos experiencia den lei, nos toer a herá, nos toer a pifiá. Hendrik Theren ta inocente. Atá, leza e carta aki."

El a moestrélé un carta habrí riba mesa, i gesticulando él a keda ta camna bai bini den e cuarto espacioso. E pader a cogé e carta, i coe un corazón conmové i agradecido, él a lezá.

Braunan, 2 Agosto 1864.

Respetable Senjor director.

"Ta un instante noema koe barón Hagenau, a sali fo di mi kantoor, despues di a comunicá mi un cos di más stranjo i di más deplorable. E unicoe jioe dje barón, un hoben di 15 anja, a cai coe su cabai ta algún dia pasá, i esai a proporcionélé un herida peligrosa. Na e momento akí, e pober hoben no tin sino algun ora más di bida, i conociendo esai, él a declará awé mainta, bao di lágrima amarga, koe Hendrik Theren, acusá di ladronía i condená ta dos anja pasá, ta enteramente inocente. Apesar di orden terminante di su tata, e jioe no por a resistí e tentación di bisti e horloge koe nan a regalélé, dia el a haci anja, i como den wega él a perdé e prenda ayí den mondi él a keda ketoe, largando toer sospecha cai riba e pober jioe di e capdó di paloe.

"E barón tabata profundamente triste: su corazon, su alma tabata na sanger, ora él tabata repití mi e confesión dje jioe, i coe lágrima na wowo él a suplicá mi di larga pone Hendrik unbé na libertad, afin koe su jioe desgraciado por moeri na paz. Mi no por a rechazá súplicanan dje barón, i mi completamente convencí, pa tal declaración, koe un inocente a caí víctima di Husticia, mi a bai cerca president van Rosen bai contélé, afin di él doená mi su instrucción den e caso extraordinario akí.

"President tabata enteramente di acuerdo coe mi, i él a huzga bon koe

de kracht der voorspraak van de H. Maagd erkennen."

Allen stemden toe, en het contract werd opgesteld en geteekend.

„Verondersteld, pater," bracht prof. Nipher in 't midden, „dat de zon slechts door de wolken te zien is, of wij mistig weer hebben, zoodat de observatie niet slagen kan, rekent gij dan gewonnen te hebben?"

„Onze goede Moeder doet nooit iets ten halve," antwoordde ik. „Wij zullen een schoone zon hebben, doch vergeet niet, dat ik slechts om twee minuten gebeden heb. Gij zult de eerste aanraking niet door de wolken kunnen zien, maar bij de volheid zal de zon ongesluierd wezen."

Den volgenden morgen, den dag der eclips, was de geheele hemel met donkere wolken overdekt. De astronomen waren ontmoedigd. Te tien ure scheen alle hoop geweken. Ik bad mijn rozenkrans en smeekte de Moeder Gods, daar hare eer tegenover die ongeloovigen op het spel stond, mijn gebed te verhooren. Ik gevoelde het vertrouwen, dat zulks gebeurd was.

De tijd der eerste aanraking kwam en ging verloren. De astronomen waren geheel ontmoedigd. Ik spoorde hen aan, ieder aan zijn toestel plaats te nemen, hun verzekerend dat de wolken op het gewichtig oogenblik zouden splijten....

Juist tien minuten voor de totaliteit der eclips scheurden de wolken. Het was eene uitbarsting van vreugde: Venus, Jupiter, Mars en Mercurius, vlak bij de zon, schitterden in helderen glans. Een kleine sikkel van de zon was nog zichtbaar: een groenachtig licht bescheen het landschap. Eindelijk verdween ook dit lichtend gedeelte, en de lichtkring vertoonde zich in al zijne grootschheid en glorie. Eene volledige eclips is zeker het meest sublieme verschijnsel der natuur. De verduistering duurde juist twee minuten; het was een heerlijk succes.

Zoodra alles was afgeloopen, snelden de geleerden op mij toe en drukten mij de hand. Prof. Pritchett riep uit:

„Wij zullen allen katholiek worden, pater: wij gelooven nu aan de macht der Moeder Gods, want dit is klaarblijkelijk haar werk."

En terwijl hij sprak, bedekten de wolken opnieuw de zon.

Wij zouden aan tafel gaan, want des morgens had niemand van opgewondenheid kunnen eten. Ik verzocht hun, niet op mij te wachten, daar ik mijne photographieën eerst moest gereedmaken, maar niemand wilde dineeren, voor ik de tafel gezegend had.

Na het middagmaal werd de verplichting van het contract vervuld. Allen wierpen zich op de knieën en zeiden de H. Maagd dank voor hare wonderdadige bescherming. Prof. Nipher erkende, dat het de eerste maal was, dat hij bad....

Prof. Pritschett bezoekt mij dikwijls. Bid voor hem: het is een edel karakter, en ik hoop, binnenkort een katholiek van hem gemaakt te hebben.

NIEUWBERICHTEN.

CURACAO.

De Administrateur van Financiën roept hierbij op de erfgenamen van Petronella Baptiste, alhier gewoond hebbende en overleden, om een tot de nalatenschap van genoemde Petronella Baptiste behoorend geldsbedrag te ontvangen, dat in de consignatiekas alhier gedeponeerd is.

Aan belastingschuldigen wegens *"Belasting op den Invoer"* *"Accijnsrecht op sterke dranken"* en *Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken"* over het *Tweede kwartaal* 1890, wordt gedurende *veertien* dagen, gerekend van den *4n. dezer*, op gewone kantooruren, gelegenheid gegeven om hunne bezwaren tegen den aanslag in die belastingen, bij den Administrateur van Financiën ter beslissing in te brengen.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Federico M. Cluson, Guiseppi Tegnarelli Figurista, Francisco Dacosta Gomez, Rosenda Diaz Gonzalez, Tomas I. Henriquez, Henriqueta de Lacruz, Adelina Keyzer, Catharina Kalvo, Lavarque Bros, Johanna Monsan, Leonora Monsarate, Guiseppe Riccuilli, Tendah Sr. y hijo, Elisabeth Vans.

Aangeteekende Stukken:

Guisseppe Ricuilli.

Niet voor verzending vatbaar een drukwerk geadresseerd aan Carlos S. Münch, Maracaibo.

Met de *Prins Maurits* vertrok ll. Maandag de ZEW. Heer V. Jansen, pastoor te S. Willibrordo, van hier naar New York om zich tot herstel zijner ondermijnde gezondheid van daar Nederland te begeven.

Wij wenschen den ijverigen missionaris een voorspoedige reis en behouden aankomst in Nederland en hopen hem geheel hersteld weer in ons midden terug te zien.

— Met groote plechtigheid, die door een aanzienlijk aantal geloovigen werd bijgewoond, werd in de Kerk van O. L. V. van den H. Rozenkrans te Pietermaai j. l. Maandag het feest gevierd van den insteller der Dominicaner orde, den H. Dominicus. Een pontificale H. Mis opende de plechtige feestdag, die met een pontificaal lof, en een feestrede van den HEW. Heer Mgr. Frederiks besloten werd.

— Te Otrobanda en te S. Maria hadden eergisteren respectievelijk 125 en 103 kinderen het geluk voor het eerst tot de Tafel des Heeren te naderen.

Gods zegen blijve die gelukkige kinderen vergezellen!

— Over den beruchten diefstal der juweelen, voor eenige weken door ons vermeld, is nog altijd weinig licht opgegaan.

Twee dergenen, die onder verdenking van medeplichtigheid in hechtenis waren genomen, zijn deze week op vrije voeten gesteld.

— Naar luid van alhier ontvangen berichten is de Weled. Gestr. Heer Dr. J. van Gelder, in leven officier van gezondheid, in Nederlandsch Indië aan de cholera overleden.

NEDERLAND.

Tot voorzitter der commisie van rapporteurs der Eerste Kamer over de spoorweg-overeenkomsten is benoemd de heer mr. Kappeyne van de Coppello.

— De debatten in de Tweede Kamer over de bevoegdheid van den arbiter in het grensgeschil met Frankrijk in Suriname, werden heden gevolgd door den met verlof alhier vertoevenden nederlandschen gezant bij den Czaar, den heer Wittewaal van Stoetwegen.

— Naar aanleiding van de uiteenloopende berichten omtrent de gedragslijn, welke onze gemachtigde ter Anti-Slavernij-Conferentie te Brussel volgde, wordt aan het *D. v. Z. H.* van vertrouwbare zijde verzekerd dat de nederlandsche gezant zich van de onderteekening van het eind-protocol onthouden heeft.

— De onthouding van Nederland geeft in de *Times* aanleiding tot eene vinnige pennetwist. Het Blad meldt uit Brussel, dat de Vereenigde Staten Nederland tot die houding hebben overgehaald, en is van meening, dat hierdoor de werkzaamheden der conferentie op niets zullen uitloopen. In het city-blad wordt verder een brief openbaar gemaakt van den Nederlandschen gezant te Londen, waarin gezegd wordt, dat, als Nederland handelde zooals het gedaan heeft, het daarom geweest is, omdat de conferentie buiten haar programma is gegaan. Graaf van Bylandt toont verder aan, dat de houding, overeenkomstig het Berlijnsche tractaat, juist was, terwijl de bijtreding van Noord-Amerika bewijst, dat Nederland niet alleen stond.

Het slavernij-congres sloot zijne zittingen. De vertegenwoordigers van de Mogendheden onderteekenden het slot protocol, alleen die van Nederland en de Porte niet. Aan Nederland is een termijn van zes maanden toegestaan, om als nog toe te treden.

— Van een bezoek, dat de prins en de prinses Von Wied dezen zomer aan Scheveningen zouden brengen, is naar *Het Vad.* mededeelt, aldaar, ook in het Hotel *Garni*, waar de Vorstelijke familie zoude logeeren, niets bekend.

— Naar aanleiding van de krijgsverrichtingen in Atjeh gedurende het tijdvak van 12 December 1889 tot 1 April 1890 is bij Koninklijk Besluit van 26 Juni de Sergeant der infanterie N. J. Oldendorp benoemd tot ridder 4e klasse der Millitaire Willemsorde; aan den kapitein van den generalen staf J. B. Van Heutz toegekend de eeresabel met het gebruikelijke opschrift en bepaald, dat de fuselier P. A. Janssens bij afzonderlijke dagorder, zoo in Indië als in Nederland, eervol zal worden vermeld.

— In ons land openbaart zich een beweging om de invoering van een octrooiwet te verkrijgen. Prof. D' Aulnis de Bourouil wijdt daaraan een artikel in den *Economist*, waarin hij zijn bezwaren uiteenzet tegen een ontwerp eener octrooiwet, door de vereeniging van voorstanders opgemaakt, hoewel hij zelf een octrooiwet nuttig en noodig oordeelt.

Het verleenen van octrooien, het geven van een voorrecht aan uitvinders om gedurende langer of korter tijd de vruchten hunner vinding alleen te genieten, is een zeer moeielijk vraagstuk, daar in theorie ieder de billijkheid daarvan inziet, terwijl in de practijk eerst de veelvuldige bezwaren zich doen kennen.

Heeft men wel eens nagegaan, hoe zelden in de practijk de oorspronkelijke uitvinder het voordeel geniet, verbonden aan een uitsluitend recht?

Zou het de kostbare inrichting van een octrooibureau loonen, wanneer het aantal uitvindingen, dat hier te lande geschiedt, beschermd moet worden binnen de enge grenzen van ons rijk?

Hoe weinig waarde de vreemdelingen, buiten de theoretici, hechten aan de waarde van het octrooi hier te lande, blijkt reeds daaruit dat het land overstroomd wordt met reizigers, die hier het nieuwste, wat elders uitgedacht is, te koop presenteeren: zij weten uit ondervinding, dat zij wegens de beperkte consumptie hier geen namaak te duchten hebben. *(R. N.)*

BUITENLAND.

Duitschland.— Op de te Keulen gehouden vergadering van de Duitsche *Koloniale Gesellschaft* is een voorstel aangenomen, waarbij de Rijksregeering en den Rijksdag dank wordt betuigd voor de krachtige bestrijding van den slavenhandel en voor de bevordering der beschaving in Afrika. Daarbij wordt erkend, dat tengevolge van de duitsch engelsche overeenkomst en de bepaalde aanwijzing der grenzen van het onder duitsche bescherming staand gebied, voor de verdere ontwikkeling dier streken veel is gewonnen. Tevens wordt de hoop uitgedrukt, dat de Rijksregeering de aan Duitschland verbleven koloniale bezitting verder op de hechte grondslagen zal vestigen.

Door de Vergadering werd hulde gebracht aan de verdiensten van Wissmann, die tot eerelid der vereeniging werd benoemd. Majoor Libert gaf verslag omtrent den militairen toestand in Oost-Afrika. Fabri sprak over de jongste overeenkomst tusschen Engeland en Duitschland. Hij betreurde den overgang van Zanzibar aan Engeland en het niet afstaan van de Walvischbaai aan Duitschland. Vohsen deed uitkomen, dat Engeland wel het recht van doorvoer, maar geen tolvrijheid heeft verkregen. Men moest alle krachten inspannen, zeide hij, tot ontwikkeling van Oost-Afrika. De Vergadering nam nog verscheidene resolutiën aan en ging uiteen met den kreet: "leve de Keizer!"

— De dagbladen bevatten de Staatkundige patriotische toespraak, die

---

toer formalidad necesaria por bien keda te despues, i koe e inocente condená sea temporalmente poné na libertad i entregá na su tata i mama.

"Mi ta suplica bo anto, respetable Senjor director, di obra den e sentido ayí i di larga e mencionado Hendrik Theren bini aki na companía di un bon persona. Según mi a bisa bo caba, e hoben Hagenau no tin más koe algún ora di bida.

Mi ta saluda bo,

"Benting"

"Procureur."

Doblando e carta atrobé, lágrima di alegría a yená wowo dje pader.

—"¡Ke tal! ¿Kiko bo ta papia?" e director koe a stop di bai bini a puntréle.

—"No ta di awor mi a bisa bo, senjor director, koe mi tabata convencí di inocencia dje muchá. Mi ta alaba Dios koe a kibra e cabuya di mentira, koe nan a pasa den e pober muchá su garganta i koe El a trecé su inocencia na claridad. ¡Lo bo kier permití mi pa mi acompanja Hendrik hiba su cas?"

—"Bon senjor pastoor, koe esai bo ta proporcioná mi di más grandi placer," e anciano a grita coe viveza. "En realidad mi tabata den grandi apuro, cordando di ki modi remití e muchá, pasobra mi instrucción ta bisa: larga el bini coe un companjero adecuado, etc. Coe un polis, sigur ta koe mi no por a mandéle. Na fin di cuenta, conducta di Hendrik Theren tabata excelente durante é dos anja. El tabata di mehor discípulo di hinter e institución aki, lo ke no ta un milagro, si nos considerá toer e circunstancianan. Ma bam coe mi, senjor pastoor, e pober diablo no mester keda ni un instante más coe e bistí di penitenciaria na su curpa."

—"Mi ta keré koe e bistí nobo di mi jioe homber di mas chiquito lo ta bon p' éle," e director a continuá, cogiendo manoe dje eclesiástico i él a sali bai coe n'éle.

Hendrik Theren, ocupá den coenucoe huntoe coe e otro condenadonan, tabata ignora kiko ta pasa, ora e director i e pastoor koe ya dj'alceuw a saca manoe, a camná yegá cerca dj' éle; ma apesar koe e mucha a nengá di doena nan su manoe, di berguenza ki soesji nan tabata di cobá batata, nan a cohé su manoe primi carinjosamente i coe un voz sentimental e director dici coe n' éle:

—"Bo ta liber, Hendrik Theren, bo inocencia ta demoestrá."

Incrédulo él a keda ta mira nan, i ora e pastoor a siguréle, coe un sonrisa dulce, koe lo ke él a caba di tendé ta verdad, cara di Hendrik a bira más pálida, su lipnan a keda ta baliá i un lamar di lágrima a yena su wowo. E pader a pasa manoe riba su schouder i él a papiéle di tené animo i valor. Ma a durá basta largoe promer Hendrik por a comprendé toer su dicha inesperada i promer él por a formá un idea di su felicidad.

Despues di dos ora di tempoe e viaheronan tabata listoe pa cogé camina. E director i su familia, toer e preceptor i empleadonan dje institución, nan toer a bin acompanjá e hoben te na porta i pa nan toema despedida di dj'éle.

Cada un di nan kier a primi su manoe pa de laatste, cada un kier a biséle, ainda un palabra di aprecio, di carinjo, cada un kier a expresá, manifestá nan opinión, es ta, koe fó di principio nan no a keréle verdaderamente culpable, i nan toer tabata di acuerdo koe Hendrik Theren tabata un hoben simpático, dotá di naturaleza, i koe den su bistí nobo di laken, él tabata parcé más jioe di un conde koe jioe di un capdó di paloe.

Profundamente conmové, Hendrik acompanjá dje pastoor a abandoná e institución, i koe ansia él tabata primi manoe di es digno pader, koe tabata bolbé hibéle den mundoe atrobé.

Ora e tren a sali dje última estación pa nan yega na fin di nan viaha, e pastoor a cogé e muchá su manoe, él a keda ta miréle fihamente i él dici coe n' éle:

El ta continuá.

——o——

Mgr. dr. Klein, bisschop te Limburg hield tot het Pruisische officierenkorps, dat hem een ovatie met muziek bracht. De Bisschop sprak van de vereering en het vertrouwen, waarmede het leger en het volk naar den Keizer opzagen, en die zich in alles overgaven aan zijn leiding. Hij herinnerde verder aan de geestdrift, waarmede in den vrijheidsoorlog in het begin dezer eeuw het Pruisische volk op de roepstem des Konings tegen de Franschen ten strijde trokken. Als vijanden weer het land mochten bedreigen, dan zou hij, bisschop, het dappere officierskorps met den innigen wensch begroeten, dat het zich met roem overladen moge in hetzij welken toekomstigen oorlog. Ten slotte bracht hij een "Hoch!" op de officierskorps, hetgeen door het officieren beantwoord werd met een "Hoch!" op den Bisschop.

Belgie.—Stanley is niet tot gouverneur-generaal van den Congo-Staat benoemd. Alleen is het waarschijnlijk, dat hij opnieuw in den dienst van den Congo-Staat zal treden, en in dat geval met eene bijzondere zending naar den Boven-Congo zal worden belast. Mocht hem de titel van Gouverneur-Generaal worden gegeven, dan zou dit slechts een eeretitel zijn.

—Wij lezen in het *Hbl. v. Antw.*: De liberale pers heeft verleden week verteld, dat de Pruisische douanen, heel onbeschoft, de Koningin uit haar rijtuig deden stappen, toen zij naar Aken reed, en het rijtuig aan een onderzoek onderwierpen. Van dit feit is geen woord waar: de Pruisische tolbeambten hebben voor onze Koningin de wapens gepresenteerd zooals de Belgische. Waar haalt de Franschgezinde Brusselsche pers toch die gedurige aanvallen tegen Duitschland? Zij beschuldigt aanhoudend Duitschland, en ligt integendeel plat op den buik voor de Fransche republiek: en zij zou willen, dat de Vlaming, evenals zij, die kruipende houding aannam? Wel bedankt: de Vlaming heeft den ruggraat niet van eenen clown.

— Het verlovingsfeest van prins Boudewijn, zoon van den graaf van Vlaanderen, met zijn nicht prinses Clémentine, dochter van den Koning der Belgen, zal, over eenige dagen op het paleis te Brussel plaats hebben.

— De internationale Anti-Slavernij-Conferentie te Brussel heeft, na zeven maanden werkens, haar taak volbracht. Ondanks velerlei tegenwerking en het uiteenloopende der verschillende belangen, zijn toch de Mogendheden het in alle hoofdzaken eens geworden: zoodat het resultaat der beraadslaging kon worden saamgevat in een Akte van honderd artikelen, welk stuk nog slechts door de gevolmachtigden behoeft geteekend te worden in naam van de keizers van Duitschland, Oostenrijk en Rusland, de koningin van Engeland, de koningin Regentes van Spanje, de koningen van België, Nederland, Denemarken, Portugal en Italië; de presidenten van Frankrijk en de Amerikaansche Unie, den Sjah van Perzië en de Sultans van Turkije en Zanzibar. Met deze Akte gaan de Mogendheden van woorden tot daden over en wordt voor goed den oorlog verklaard aan den slavenhandel, welken volgens Livingstone reeds 30 jaar geleden jaarlijks aan een half millioen, en volgens kardinaal Lavigerie na den val van Khartoem jaarlijks zelfs aan twee millioen menschen het leven kost.

De Akte is verdeeld in hoofdstukken. Het eerste handelt over de maatregelen te nemen, ter plaatse van den handel zelf: inrichting van een regelmatig bestuur, oprichting van versterkte stations, aanleg van wegen en spoorbanen; schepen op de stroomen en binnenmeeren; oprichting van expedities en vliegende colonnes, die het verkeer tusschen de stations onderhouden; beperking van den invoer van wapenen. Andere artikelen betreffende de wegen der karavanen, de beteugeling van den handel ter zee, toezicht op de landen waarheen de slaven kunnen verzonden worden, beteugeling van den invoer van sterke dranken, enz. enz.

De onderteekening der Akte zou reeds Zondag of Maandag geschied zijn, indien niet de nederlandsche gezant, baron Gericke van Herwynen, bezwaar had gemaakt tegen de bepalingen betreffende de invoerrechten in den Congostaat; zoodat de gevolgmachtigden dien aangaande nog instructiën moeten afwachten.

Engeland.— Het nieuwe boek van Stanley is nu te Londen, te Parijs en te Leipzig verschenen, in pracht uitgave en in een gewone uitgave van twee deelen (te samen ruim 1000 bladzijden), met illustratiën en kaarten, bevattende zoowel de allernieuwste ontdekkingen van Stanley, als oude egyptische kaarten betreffende Centraal-Afrika. Stanley's ontdekkingen op zijn jongste reis betreffen vooreerst de Ruwenzori of Koning der Wolken, welken berg hij vereenigzelvigt met het legendaire „Maangebergte," dat in de overlevering voortbestond, maar op de meest willekeurige wijze nu hier dan daar op de kaart geteekend werd. Stanley drijft den spot met deze en andere willekeurigheden op de bestaande kaarten en acht zijn Ruwenzori de eigenlijke reuzenbron van den Nijl. Voorts bevond Stanley, zooals men reeds weet, dat het Victoria-njanza veel grooter is dan men gemeend heeft, enz. enz. Maar vooral gewichtig was de ontdekking van het groote donkere woud, dat 1000 K. M. lang en 840 K. M. breed is en dus ongeveer de uitgebreidheid heeft van Frankrijk en Engeland te zamen. De boomen wisselen in hoogte van 6 tot 54 M., en de toppen zijn zoo dicht ineengegroeid dat het zonlicht er nimmer doorheen dringt. Ook lager tot zelfs tusschen het kreupelhout op den grond, zijn de boomen door lianen en kransen van allerlei aard verbonden, die zich soms als reusachtige M's of W's verheffen en dan weder rondom de stammen zich slingeren als boaslangen, of den doortocht zoo volkomen versperren, dat men slechts met bijl en hakmes zich een weg kan banen, waarbij dan telkens weder nieuwe zwermen van insecten en ander gevaarlijk gedierte te voorschijn komen.

Alle takken, twijgen en lianen zijn met een dik groen mos bedekt, dat hier en daar met bloemen doorweven is. Dit alles biedt een overweldigenden aanblik, maar de steeds in dikke droppels neerdruipende gom, de allerwegen krielende en wriemelende en gonzende insecten, het voortdurend halfduister, de kilheid van den grond, de vochtigheid der temperatuur, de veelvuldige gevaren van menscheetende dwergen, wilde dieren en vergiftigde insecten beklemmen het gemoed en verspreiden ziekte en dood. Over den rijkdom van den plantengroei en de verscheidenheid der insecten alleen zouden heele boekdeelen te vullen zijn; maar de steek van vele insecten is even doodelijk als de met het venijn van roode mieren vergiftigde pijlen der dwergen. Ziekte en gebrek, honger en dood benemen vaak den lust tot beschouwing. Maar soms dwaalt Stanley een weinig ter zijde af en aanschouwde dan in diep gepeins de grootschheid van het woud. Hij verheft zijn stem te midden der stilte en hoort zijn woorden door de echo's herhalen als in een hooggewelfde kathedraal, en hij krijgt een gevoel, alsof plotseling een Titan zal te voorschijn treden met de vraag: nieteling, wat komt gij hier doen te midden der reuzen van het woud?

Eensklaps steekt een onweer op: de eerste bliksemschichten werpen een tooverachtig licht door het woud, en de donder ratelt met ijselijk geweld. Dan steekt de storm op en giert op huiveringwekkende wijze door het geboomte. Nog staan de reuzen van het woud onbewegelijk, als ware zij op het doek geschildert; maar eensklaps ziet men hen, als door schrik bevangen, het hoofd buigen, met duizende armen zwaaien, men hoort hen kraken en voert de aarde beven, terwijl de storm huilt door het ruischend gebladerte, dat zich als een klaaglied doet hooren. Maar de windvlaag is voorbij, en de boomen staan weder pal als te voren. Een oogenblik nog houdt de orkaan den adem in, om dan met verdubbeld geweld den strijd te hervatten, totdat eindelijk de sluizen des hemels geopend worden en stroomen van water de woede der geweldige kampioenen doen bedaren.

Zoo leest men uit Stanley's boek vaak treffende natuurschilderingen en weet hij zijn reisverhaal met poëtischen gloed te overgieten, terwijl nu en dan ook levendige samenspraken een frissche afwisseling leveren. Maar uit alles blijkt, dat Stanley tallooze malen door Gods almacht en de wijze leiding der Voorzienigheid diep getroffen werd en ook in zijn uitersten nood niet vergat tot God zijn toevlucht te nemen. „Eens," zegt hij, „in nijpenden hongersnood bad ik om redding en beloofde steeds en overal aan God openlijk de eer daarvan te zullen schenken, en — negen uren later kwam werkelijk de redding ons ontrukken aan de armen des doods." En daarom ook eindigt hij zijn boek met de woorden: „Glorie en dank aan God, in alle eeuwigheid. Amen."

Zijn reis heeft geduurd van Jan. '87 tot Dec. '89. Nauwelijks was in Aug. '86 het ministerie-Gladstone gevallen, of de kolonisatiegeest ontwaakte weder, en onder aanmoediging van het Tory-gouvernement begonnen ondernemende mannen het oog op de onmetelijke landstreken van Oost-Afrika te werpen. En terwijl Eminpasja meer en meer door de Mahdisten bedreigd scheen, had Stanley reeds in October van hetzelfde jaar een onderhoud met Mackinnon over Emin's redding. Stanley toonde vier verschillende wegen aan: door Massailand [later door Peters gekozen], door Oeganda, langs het Victorianjanza-meer, of langs den Congo. Hij gaf aan dezen laatsten weg de voorkeur om bij de Duitschers allen argwaan weg te nemen, omtrent de bijoogmerken der expeditie. Er werd een *Emin Relief Committee* gevormd, en terwijl Stanley in Amerika lezingen hield, werd hij plotseling opgeroepen om zich gereed te maken voor Afrika. Met Kerstmis was hij te Londen, en 21 Januari reeds te Cairo, waar hij brieven voor Emin medekreeg, als ook het recht om op zijn tocht de *egyptische* vlag te voeren. Op 22 Februari was hij te Zanzibar, waar hij Tippoo Tip aantrof en zijn manschappen wierf. Tip medenemende, stoomde hij de Kaap de Goede Hoop om, en ankerde 18 Maart 1887 te Banane, aan den Congo. Beurtelings te water en te land volgde hij met zijn karavaan— 680 man sterk en 160 ton aan draaglasten medevoerende, met inbegrip van een kanon en een stalen boot — onder velerlei bezwaren de kronkelinge van den Congo en kwam den 15 Juni te Jambuja aan, voorbij de samenvloeiing van Aroewhimi en Congo, reeds 2000 KM. van de zee verwijderd. Hier liet hij de achterhoede onder bevel van majoor Barttelot achter, wijl de door Tip beloofde 600 dragers nog niet gekomen waren. Hij zelf rukte 28 Juni met 389 man langs de Aroewhimi het eindelooze bosch in, waar hij 5 maanden onder bovenmenschelijk lijden met gevaren van allerlei aard te kampen had, alvorens het Albert-nyanza meer te bereiken.

— Te Londen zal den 23 en 24 Juli eene parlementaire conferentie gehouden worden, die het stichten van een international scheidsgerecht ten doel heeft. Volksvertegenwoordigers van de verschillende landen zijn daartoe uitgenoodigd.

— Het hulpcommité voor verdrukte volken heeft eene vergadering gehouden, waarin eene motie is aangenomen van de volgende strekking: De Vergadering protesteert tegen de aanhouding van Russen te Parijs, welke aanhouding moet worden toegeschreven aan knoeierijen van een Russischen verklikker, om eene correspondentie van Russische uitgewekenen in handen te krijgen. De vergadering betreurt mitsdien de rol, die de Fransche republiek daarin heeft gespeeld.

— De postbeambten hielden in Hyde-Park te Londen, eene vergadering, om hunne belangen te bespreken. Het ging daar zeer wonderlijk toe. Op de beschuldiging een spion te zijn, werd een der aanwezigen zwaar mishandeld en zou misschien te water zijn geworpen, zoo de politie hem niet had ontzet. Een ander moest zijn eerewoord geven, dat hij niet klikken zou, of het ware hem denzelfden weg gegaan. De vergadering was dan ook zeer oproerig en geneigd tot handtastelijkheden.

Rusland. — De Russische nota over de oorlogsvergoeding, waarvan per telegraaf reeds melding werd gemaakt, eindigt als volgt:

„Ik heb derhalve de eer, met aandrang aan Uwe Excellentie het verzoek te herhalen, uitgedrukt in mijne nota van 10 Mei, namelijk dat de Verheven Porte zonder verwijl de boven bedoelde schuld moge regelen, bij gebreke waarvan de Keizerlijke Regeering zich in de noodzakelijkheid zou bevinden, zelve te voorzien in de afbetaling uit de geldbedragen, welke het Ottomanische gouvernement in het buitenland te ontvangen heeft ingevolge zijne jongste financieele operatiën."

Het Oosten.-Omtrent de terechtstelling van majoor Panitza, welke te Sofia heeft plaats gehad, worden eenige bijzonderheden vermeld. De echtgenoote en eenige bloedverwanten van den majoor waren tegenwoordig. Panitza bekende dat hij stellig gerekend had op gratie van den Vorst en ook dat de koopakten van zijn eigendom vervalscht waren. Hij wenschte nu dat zij vernietigd wierden en het onrechtvaardig goed aan de wettige eigenaars teruggegeven wierd.

Zijn jongste kind beval hij in de zorgen aan van prins Alexander van Battenberg, die er peet over is.

—Een koopman van Philippopolis, wiens zoon indertijd bij een twist over een paard, door Panitza werd doodgeschoten, liet in de kathedraal waskaarsen ontsteken — "uit dankbaarheid over zijns vijands dood," zegt de correspondent van het *News!* Laten we liever aannemen, dat het geweest is tot rust zijner ziel.

— Het *Journal de St. Petersbourg* is hoogst verontwaardigd over Panitza's terechtstelling en meent dat Prins Ferdinand, door zijn gratierecht ongebruikt te laten, opnieuw getoond heeft een nul in het cijfer te wezen: niet hij maar Stamboelof, zegt het *Journal*, regeert in Bulgarije, doch zulk terrorisme, als thans wordt uitgeoefend, zal ook dezen ten val brengen.

Amerika.— Uit de onlangs gehouden volkstelling in de Vereenigde Staten, blijkt hoezeer de bevolking er is vooruit gaan. De geheele bevolking van het Rijk is bijna 15 millioen.

— Volgens een depêche aan het *Berliner Tageblatt* uit New York gezonden heeft de minister Blaine ter openbare kennis gebracht een mededeeling, hem door de gezanten der vreemde Mogendheden gedaan, houdende dat de aanneming der thans in Amerika aanhangige Tariefwet door europeesche Staten zal worden beschouwd als een oorlogsverklaring op handelsgebied. Met Duitschland aan het hoofd, zouden Frankrijk, Oostenrijk-Hongarije, Italië en Spanje een geheime overeenkomst hebben gesloten om van amerikaansche producten hooge invoerrechten te heffen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 1 di Agosto.

Paris. — Cartanan recibi di San Petersburgo ta bisa, koe cólera a declara na Bakou.

Prensa rusa ta sigura koe relacionnan den Rusia i Francia ta bai birando cada dia mas cordial.

Gobierno di Czar ta preparando un expedicion científica bao di mando di colonel Lebedieff pa bai explora distritonan di Siberia.

Londres. — E lei riba sesion di isla Heligoland na Alemania tabata debati pa di segunda bè den Cámara di Comunes.

New-York. — Noticianan di América-Central ta sigui ta contradecí otro. Ehército di San Salvador ta bao di mando di general Ezeta. Tropanan di San Salvador tin 30 milja di distancia riba territorio di Guatemala.

Havana. — Algun bandido a kima estacion di ferrocaril na Quivican i nan a destrui línea telegráfica, pasobra e compania a nenga di doena nan 25 mil fuerte.

Recibi dia 2 di Agosto.

Paris. — Emperador di Rusia ta nombrá árbitro den e cuestión fronterra di Guayananan francés i holandés.

Inglaterra a reconoce derecho di Francia di doena *exequatur* na consulnan estranhero residente na Madagascar, di rectifica fronteranan di Senegambia i extende su influencia na Soudan te na lago Tchad.

Londres. — Mr. Gladstone koe no kier acepta responsabilidad riba sesion di isla Heligoland, a doena un discurso tocanti negaciacionnan riba e materia ayi.

El a manifesta koe ta pesélé muchos, koe Foreign-Office no por a bini na un arreglo coe Francia promer di trata coe Alemania.

New-York. — Di Buenos Ayres nan ta bisa koe toer cos ta trankilo. Revolucionarionan ta acepta e condicionnan di gobierno i nan lo haya amnistia general.

Madrid. — Tabatin dos caso di cólera na Tortosa, Cataluña.

General Arderias ta nombrá gobernador civil di Havana.

Recibi dia 4 di Agosto.

Paris. — Cámara di diputadonan a aproba e crédito pa e cabel nobo di Francia pa Inglaterra, i el a vota un socorro di dos cientoe mil franc pa familianan dje victimanan di St. Etienne.

Berlin. — Emperador lo bai hací Bismarck un visita, afin di arreglá e desanimidad entre Caprivi i e príncipe.

Washington. Oficialmente nan ta desmentí koe tabatin ningun negociacion den Estados-Unidos i Sto. Domingo tocanti un isla chiquito koe ta pertenece na e última república ayi.

Nan ta bisa koe president Harrison ta opuesto na toer proyecto di anexion.

New-York. — Di Buenos Aires nan ta bisa koe gobierno a triunfa. Ta partido militar a haci e revolucion; pueblo no a toema ningun parti aden. President Juarez Celman a renuncia presidencia, i e puesto ayi ta awor ocupá pa vice-president Pellegrin. Marina koe a keda neutral, a subleva na su turno i el a bombardea palacio presidencial. Barcoenan estranhero di guerra den porta a protesta, i bombardeo a stop.

Nan ta confirma noticia koe tropanan di San Salvador a invadí Guatemala, coe intencion di sitia general Barilla.

Guatemala, Honduras, Nicaragua i Costa Rica a dirigi un súplica di intervencion na ministro americano. Guatemala a subleva contra gen: Barilla koe a escapa di ser matá.

Recibi dia 5 di Agosto.

Paris. — Un persona, atacá di cólera, a moeri na hospital universal: E noticia ayi a haci poca sensación, pasobra población tin confianza den e medidanan koe gobierno a tumá.

Na Bagdad cólera ta haci destruccion.

New-York. — Nan ta bisa koe embahador spanjó na Méjico a conselhá su gobierno di manda un barcoe di guerra na Centro-América. Mr. Cruz, embahador di Guatemala, a ser yamá atras pa su gobierno. Nan ta bisa, koe lo el ser elihí pa president.

Berlin. — Courant *Nord-Deutsche Gazette* ta haci mención dje solemnidadnan koe lo tin awé na ocasión di entregá di Isla Heligoland den manoe di príncipe Hendrik, comandante di flota alemán.

Recibi dia 7 di Agosto.

Paris. — Otra explosión na St. Etienne, a herida 12 hende.

Gobierno a toema medidanan seria contra cólera.

Cámara a concedé un crédito extraordinario pa organizá un vigilancia seria na fronteranan spanjó.

Madrid. — Cólera a declara na Badajos i na Llerena na fronteranan di Portugal.

Recibi dia 8 Agosto.

Paris. — Gobierno di Czar a protestá contra e derecho koe Sultán di Turquía tin te ainda, di nombrá obisponan di Bulgaria.

Apesar dj'esaí, Sultán ta sigurá, koe él no ta abrigá ningún mal sentimiento contra Rusia.

New-York. — Situación ta fatal na Buenos Aires. Nan ta masjá rabiá riba Juarez Celman. Nada imposible si bini disgusto nobo.

Madrid. — Miedoe, causá pa cólera, ta continuá. Cada bè tin gran número di caso nobo. Nan ta kere koe nan no ta pública número di hende, koe ta moerí.

Laatste bericht.

De *Curaçao* bracht hier gisteren de tijding dat het Spaansch-amerikaansch zilver volgenderwijze gestegen is:

De sols van *Peru*, *Chili* en de peso's van Columbia, Guatemala en Ecuador gelden.......... ..ƒ 2.15
De halve sols van Columbia .. 0.95
De mexicaansche peso's..... .. 2.25
De peso's van Haiti.......... .. 2.15

De gouden muntstukken behouden de waarde waarop zij laatstelijk stonden, d. i., de morocota ƒ 53.00, de dubloen ƒ 12.00.

VERSCHEIDENHEDEN.

Bij het bureau der wereldtentoonstelling te Chicago, kwam een zonderling aanbod in.

Zekere heer Fagliaferro te Alexandrië, bood het graf en het stoffelijk overschot van koningin Cleopatra voor zestig duizend dollard te koop aan.

Ingesloten was bij dit aanbod een theelepeltje vol van de asch der schoone vorstin. De vice-president Riam liet echter dit "monster zonder waarde" op het kerkhof begraven.

Een Engelsch blad doet een verhaal van dronken bijen. Een landbouwer zag onlangs bij een bloeienden wilgeboom bijenzwermen en merkte op, dat bijen, de honing uit de bloesems zogen, op den grond vielen en hulpeloos bleven liggen. Volgens den waarnemer was het waarschijnlijk de wilgehoning die de bijen dronken maakte.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

Doet "Pt" España (Trinidad) aan, om passagiers en mails aan wal te plaatsen en in te nemen.

1890.	Caracas.		Philadelphia		Venezuela.		Caracas.		Philadelphia		Venezuel.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juni	26	Juli	9	Juli	22	Aug.	2	Aug.	14	Aug.	28
Komt aan te CURAÇAO	Juli	2	,,	10	,,	28	,,	8	,,	21	Sept.	3
Vertrekt van ,, ...	,,	3	,,	17	,,	29	,,	9	,,	22	,,	4
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	4	,,	18	,,	30	,,	10	,,	23	,,	5
Vertrekt van ,,	,,	4	,,	18	,,	30	,,	11	,,	23	,,	5
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	5	,,	19	,,	31	,,	12	,,	24	,,	6
Vertrekt van ,, ..	,,	12	,,	24	Aug.	5	,,	18	,,	31	,,	12
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	13	,,	25	,,	6	,,	19	,,	31	,,	13
Vertrekt van ,,	,,	14	,,	25	,,	6	,,	19	Sept.	1	,,	13
Komt aan te CURAÇAO	,,	15	,,	26	,,	7	,,	20	,,	2	,,	14
Vertrekt van ,, ...	,,	16	,,	28	,,	8	,,	21	,,	3	,,	16
doet LA GUAYRA aan	,,	17	,,	29	,,	9	,,	22	,,	4	,,	17
doet PORT SPAIN aan	,,	18										
Komt aan te NEW-YORK..	,,	24	Aug.	[illegible]	,,	16	,,	28	,,	11	,,	24

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Juli	3	Juli	17	Juli	29	Aug.	[illegible]	Aug.	22	Sept.	4
Komt aan te MARACAIBO....		4		18		30		[illegible]		23		5
Vertrekt van ,, ...		11		25	Aug.	5		[illegible]		31		12
Komt aan te CURAÇAO.... ..		17		[illegible]		6		[illegible]	Sept.	1		14

Stoomschip Merida.

Vertrekt van CURAÇAO....	Juli	[illegible]		[illegible]		[illegible]	Aug.	[illegible]	Aug.	21	Sept.	3
Komt aan te CORO.....		[illegible]		[illegible]		[illegible]		[illegible]		22		4
Vertrekt van ,, ...		11		[illegible]		[illegible]		19	Sept.	1		13
Komt aan te CURAÇAO....		[illegible]		[illegible]		7		20		2		14

[illegible] in Pt España [illegible] voor deze tabel geboekt [illegible]
[illegible] den 17 September van La Guayra [illegible] aanwal te zetten en aan boord te nemen.
[illegible] New-York op den 2 Aug. en den 10 Sept [illegible] Pt España [illegible]

RIVAS, FENSOHN & Co.,
Agenten op Curaçao.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao